

ಶ್ರೀ ನಂತಹ

குறுநாவல்

செள ந்தரியமான காற்கையைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒளிமயமான மனிதர் வளிக்க எதிர்முன்னி ஸை ல், நவங்கால ஊனக் களிப்புகளின் நடுவிலே, பிரதிக்கியான சமீத்தின் ஒரு இருள்வரைப்பாக அவளின் பெயர் ஊற்றியப் பிரகடனமாயிருக்கிறது. அவளிதான் மனேவரி.

இரபதிதைந்துவயது வாவிப்
இளமையிலேயே, உணர்வுகள்
உருட்டுலைந்துபோன ஒரு சோத
நடைச் சித்திரமாக அவன்
உலரவுகிறு.

அவன்று தொழில் வாழ்க்கை
பில காட்டிக்கொள்ளமுடியாத
அறைச் சோநிமில் நிஜவாழ்
யில் உயிர்ப்பு நேரங்களில்
வெளிப்படுவது தனிக்கீழமுடி
யாத்துதான். அவள் இது
வரை வாழ்ந்துவிட்ட அறை
ஊ சுவாழ்க்கையில் குருங்
கணும் அதை வெறிப்புகளுமே
அவள் அறிந்த சொந்தம்.

அவை ஒவ்வொள்கும் கிளை
 கீட்டுப் படர்ந்து கொண்டிருக்
 கின்ற நண்ட பயண திதில்,
 அவைவளின் கிலக்குகளுமாக,
 அவள் வெகுவாக ஒடு துருவ
 நிலையில் நன்னைபே மாற்றிட
 வொண்டு, ஒடு வாழ்க்கை
 புத்தையே ஆரம்பித்திருக்கிறீர். உன்னாக கைற்றிப்
 போன அறை கோச முழுக்
 காலிபத்துக்குமே உரியவளாக,
 இதோ! அவள் வந்து கொண்டிருக்கிறீர்.

அ. செ. (பு.)

நன்றி

(எழுத்தாளர் அ.
செ, மு. நிதிக்குச் சேர்
ந்த நிதியில் ஓருபகுதி
அவர்கள் தேவையின்
காரணமாக திரு. அ.
செ, முருகானந்தம்
அவர்களுக்கு அனுப்பி
யிருந்தோம். அது
தொடர்பாக அவர் எம்
க்கு எழுதி யிருந்த த
மடலை இங்கு வாசகர்
களுக்காக வெளியிடு
கின்றேம்.

அலுவலக அனிபரி வச
வாசாடுத்தனுப்பிய வாச
வீக்ஷமாட கிடைக்கப்பெய்
மறஞ், அதற்கு நல்நிதி தொ
திரித்து நாலு வரி எழுத ய
வினிலை நண்பரிகூட இங்கு வா
ரி உப-தபால் நிலைப்படமே
ஏங்குள்ள கவன்றா மேஜை
ஒன் ஒரு சிறு தெறாரம் தின்க
றக்கப்பறாகப் போன பிடிக
ம், அப்படியொரு அவ

அவ்வளவு தூர் எல் கூ யில் உதாவது மேற்கொண்டு உழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீட்டில் அவள் நிம்மதி தொட்டாகி. அந்தக் குடும்பம் யாக இருந்துவிடமுடியாது. பாரத்தை அவள் சொன்னுடைய அப்புவிலை நிரப்பந்தமே அது இழுக்கமுடியும்.

வைக் காவுமயக்கத்தோடு
வெளியில் உலாவவைத்திருக்
கின்றது. மனதில் எப்பேசும்
ஒரு வீறு. சத்தியதரிசனம்
காண்பதுபோன்ற, வக்கிர
புதிதி தீண்டாத, உண்மை
மீழிப்புடன், அப்பு மாதிரி
ஊன பிரச்னையறுதல்களுக்கு
நிராய் கவுன்றடைய ஜீவன்
ஒரு புதியிரவேசத்தில் கலை
கொண்டு நிறுத்தும். அவ்வீட
ஒன்றி திருக்கண்ணினாடு
பூதியிப்புப் பெற எழும் ஒன்
வொரு ஒளிச்சாயல் நாட்டவின்
வும் அவனே சிரஞ்சிவி த
கண்மைகளான்டு விளங்கு
பிருக்க.

**ஈஸ்டி- எமாகு
மேதிகில் வசிக்கின்ற
இவரது இபந்தபெயர்**

திருமதி மாதிரியார்
 ஆனந்த நடராசா.
 1961-இல் "தமிழகம்"
 என்ற ஏரையல்
 பத்திரிகையில் எழு
 த்தி தொடங்கிவரி
 இருபது ஆண்டுகளாகத்
 தொடரிந்து எழுதிவரு
 கிறார். சமநாடு இதழில்
 "வீணீச்சங்கம்புக்" என்ற
 பகுதியில் "மீனா" என்க
 கொடுக்குறநாவல் எழுதி
 னார். சமநாடு இவரது
 சிறுவதைகள் பலவற்றி
 கையும் பிரகரித்துள்
 எது. "மாணிக்கம்" பதி
 திரிகையிலும் இவரது
 சிறுவதைகள் வெளிவந்திரு
 னின்னன். கூடார் மிதிதிரு
 கள் இதழ்களில் வேறு
 எழுதித்தாளரிக்குட்டன்
 கூட்டராக எழுதிய ஆசிரமிகள் வெளிவந்துள்ளனன்.
 ஆரம்பத்தில் "தமிழ் குட்டொண்டான்" என்ற புனை
 பெயரில் எழுதிவரர் இப்போது "ஆனந்தி"
 என்ற பெயரில் எழுதி
 வருகிறார். இவருடைய
 எழுத்துநடை தனித்து
 வருமானது.

(7-1) 118701-100

சிறைதவுகளில்

ஓர் உதிப்பு

1

அவினாக்ரமத்துக்கொண்டு சடக்கென அமிக்ரைஸ்டு
 வந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஆசிக்கப்பட்டது கிளிறதிலீடு
 வாழ்வு முத்த தபிபி வரதாக் கூடும் விழுது
 வாழ்வு அவர்களுடேரித்து ஒன்றியுமிகும் உதயரமலி கூடும் போன்று.
 அதனால் தெரு விலே திரிய விட்டு விட்டு, முதுகு வளையச் சுமக்கிறவள்
 அவன். அவனுக்குக் கீழே பதி துப்பேர். எல்லோரும் ஏதோ
 பாடசாலைக்குச் சென்றவருகிறான். இரண்டாவதுதமிழ்
 முயர் ‘அட்வாலிஸ் கெவல்’ படிக்கிறுன். அவனுடைய
 டியுசனுக்காவும் படிப்புக்
 காலவும் அவனிதான் கடக
 பட்டுகிறெலவழிக்கிறுன். எடுக்
 கிற சம்பளம் இந்தநாளிக்
 க அவளோருத்திட்டு போதாம
 விருக்கிறபோது. இன்னும்

மையும் சேர்த்து நமக்குள்ளே என்னில் தரிசித்து மகிழ்ந் அவரிக்கெல்லாம் என்றுள்ளது ஆயிரம் நாயும் ஆயிரம் தலை தேடு. கனிந்த அவைபயும் நல்லாசி யேயும் திதயழர்வமான நல் படியாப் பொளியும் ஆதி சேஷன் ஒரு கிருஷ்ணப்பிடா ரன் வசப்படுத்திக்கொண்டு போய் தலைமேலே பூபாரத்தை திருப்பியும் 'நமக்குள் புரிந் தனிரவும்' எனப்பட்டது. கிருஷ்ண வாழ்க்க வணக்கம்.

நேற்றுவரின்னையில் தன் துடன் ஏதற்குமேல் கண்ண
விரூவற்ற திசைப்பவராகப் பிழேகம் செய்துபோன்ற
புதிப்பெற்றவராகே ஆதி இனப்பரவசமும் கூடத்தாக
சொல்லவேண்டுமா?

அவர்க்கெல்லாம் ஏன் உள்ள
எனிந்த அனைப்படிம் நல்லாசி
யும் திதியபூரிவமான நகீ
யையும் கூடவே தெரிவித்து
இருக்கின்ற

அ. செ. மு.

ஆயுளி முதிர்த நாவபாமில் இறக்கை முனித்துப் பறக்கிற மாம். எதன் வாய்க்கூர்க்கே இருப்பதுதானும் நாவர்த்தியை என்றெல்லாம்கூட ஜி திடு முண்டு. அதெல்லாம் எப்படி எப்படியோ. நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் வாஸதேவன் பூராதேவி எல்லாமே என் ஒரே அங்கீயார்தான் சுதித்து பிரபஞ்சம் இன்றைக்கொல்லாம் தவிவற்று வாடி மினாத்து புல்லென்றுங்கிப்போன இருக்கிறது. அதுவே என் ஒரே ஒப்பு விசாரம். இதுசமயம் என்கிறீர் இந்த நாலுவபரப்புக்கூட. அதனால்தான் அல்லாமல் பத்திரிகை நண்பான்மித்து ஏறுகே நிற்பதனால் தொடர்டுகிடொளிளிக்கூடி யதொற்றி & கொள்ளிக்கூடிட அந்தவகை குணதோழுமல்ல

தமிழ்ப் பொதிகையிலிருந்து
இதப்பகுவிர ஒரு வாற்று விசி
அறபோல் என் உதவித்திக்கு
மணமாற உபரித்த தமிழ்
நெஞ்சங்களின் பெயர் வரியில்
யில் எழுத்தாளிகள், வரசா
நேயரிகள், இலக்கிய நண்பா
வளை, அன்னவர் பலபேரிட
இனிய விஜயவாழ்வாட்டு, சிவ

இனங்கை கலை இலக்ஷபை நண்பரிகள் ஒன்றியம் ஈழநாடு நிறுவனத்துடன் இணைந்து அ. செ. மு. நிதி அம்முராரிப்பணம் செய்யப்பட்ட போது எடுத்த படம். ஈழநாடு முசாவையாளர் திரு. து. சினிவரசாமி, புத்தசப் பண்ணை உரிமையாளர் திரு. ஆர். ஆர். பூபாலிங்கந் திடமிருந்து முதலாவது காரோலையைப் பெற்றுக் கொண் வகுக்கப்பட்டு, யாழ். வர்த்தா வகுக்கி முசாவையாளர் திரு. வைத்திபநாதனும் பாரிபாரும் ஏற்கில் நிறப்பகுக்கப்

